

Slovo biskupa věřícím uprostřed postní doby 2003

(Přečtete při nedělních bohoslužbách uprostřed postní doby)

Milé sestry a milí bratři!

Obracím se na Vás již podruhé během této postní doby, abych Vás povzbudil k následování výzvy našeho Pána, kterou jsme si dali jako ústřední motto tohoto roku: „*Zajed' na hlubinu*“ (Lk 5,4). Je vám jistě známo, že slovo „*zajed' na hlubinu*“ je také výzva, se kterou se Jan Pavel II. obrátil na celou církev hned v úvodu svého prorockého a programového listu „*Na počátku nového tisíciletí, Novo millennio ineunte*“. V tomto listě, který vám velice doporučuji k přečtení (vaši kněží vám ho mohou pomoci sehnat buď v tištěné či elektronické podobě), uvedl velmi závažné věci pro celou církev. Patří mezi ně i slovo v čl. 43, kde říká: „*V začínajícím tisíciletí stojí před námi velký úkol: chceme-li být věrní Božímu plánu a zároveň odpovědět na hluboké touhy světa, musíme učinit církev domovem a školou společenství. ... Spiritualita společenství znamená v první řadě obrátit srdce k tajemství Trojice, která v nás přebývá a jejíž jas máme zachytit také na tváři bližních, žijících kolem nás. Spiritualita společenství znamená též schopnost vnímat v rámci hluboké jednoty tajemného těla církve každého bratra ve víře jako někoho, kdo ‚mi patří‘, abychom dokázali sdílet jeho radosti i utrpení, vytušit jeho přání, postarat se o jeho potřeby, nabídnout mu opravdové a hluboké přátelství. Spiritualita společenství znamená dále vidět v druhém především to pozitivní ... Spiritualita společenství je také umění ‚vytvořit prostor‘ v bratru tím, že poneseme břemena jeden druhého (srov. Gal 6,2) a budeme čelit sobeckému pokušení, které na nás neustále útočí a vyvolává soupeření, kariérismus, nedůvěru a žárlivost. Nedělejme si iluze: bez této duchovní snahy by vnější nástroje společenství nebyly k ničemu. Staly by se bezduchými strukturami, spíše maskami, které společenství jen předstírají, než že by byly cestou k jeho vyjádření a růstu.“*

Mezi struktury církve patří i farnosti. Jako pastorační prioritu na tento rok jsme si v naší diecézi dali: podporu života církve ve farnosti (či farním obvodech). Usilujme všichni ve spolupráci se svými kněžími, jáhny a pastoračními pomocníky o to, aby se naše farnosti naplnily duchem společenství podle návodu, který nám papež dává! Učiňme tato jeho slova skutkem, nelitujme námahu a použijme k tomu všechnu svou odvahu a vynalézavost, aby se naše farnosti staly „domovem a školou společenství“, aby se staly přitažlivými nejen pro ty, kteří jsou „vnitř“, tedy pro více či méně pravidelné návštěvníky bohoslužeb, ale i pro ty, co jsou zatím „vně“, kterým bohoslužby dosud nic neříkají, které však může oslovit právě naše společenství. Pozvěme je mezi sebe do farního sálu nebo do jiných vhodných prostor, sdělujme si vzájemně svoje radosti i bolesti a vydávejme i svědectví o tom, jak Bůh působí v našem životě, zvláště tehdy, když se snažíme poslouchat jeho hlas v našem svědomí a žít podle jeho slov obsažených v Bibli. Budeme-li žít život ve věrnosti Bohu, budeme mít i dost zkušeností, o které se budeme moci podělit, a dá Bůh, že i našim přátelům se tak s naší pomocí rozžehne v srdci plamínek víry.

V polovině února jsem se spolu s dalšími asi sto biskupy z celého světa účastnil setkání v Castelgandolfo u Říma, kde jsme rozjímali na téma „*Spiritualita společenství: jednota církve a univerzální bratrství*“ a vyměňovali si zkušenosti s žitím spirituality společenství v osobním životě, v našich farnostech i diecézích. Na závěr jsme byli přijati Svatým otcem, který nám ve své promluvě mimo jiné řekl: „*Ctihodní a milí bratři! Úsilí o vytváření spirituality společenství vyžaduje překonávat každou eventuální těžkost, nepochopení a také neúspěch. Vyžaduje pokračovat bez ustání na započaté cestě s důvěrou v pomoc Boží milosti, abychom dali život autentické ‚jednotě církve‘ a pevnému ‚univerzálnímu bratrství‘. Vyprošuji k tomu mateřskou ochranu Panny Posvátného růžence, ujišťuji vás svou náklonností, posilovanou trvalou vzpomínkou v modlitbě, a ze srdce uděluji každému z vás, kteří jste tu přítomni, zvláštní apoštolské*

požehnání, které rád rozšiřuji na všechna společenství, svěřená do vaší pastýřské péče, a na všechny osoby vám drahé“ (viz Osservatore Romano 14. 2. 03).

Jsem rád, že vám, milé sestry a milí bratři, mohu tyto papežovy myšlenky a výzvy zprostředkovat a předat vám zvláštní apoštolské požehnání, neboť je Svatý otec rozšířil i na vás.

Připojuji se ujištěním, že na vás všechny denně pamatuji v modlitbách a vyprošuji vám a vašim drahým Boží požehnání.

Váš biskup + František.